

'ಹೌದು, ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜವೇ' ಅವಳ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಅವಳನ್ನು ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿಸಿದ್ದೆ. ಅವಳ ದೇಹವನ್ನು ನಾನು ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಅವಳು ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ನರಳುತ್ತಿದ್ದಳು, ನಾನೂ ನರಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಬಹುಶಃ ಹಿಂಸೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖ ಪಡೆಯುವುದು ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣು ದೇಹಗಳ ಘರ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಇರಬೇಕು. ಸರ್ಪಗಳು ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಂತೆ ನಾವು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಹೆಣೆದುಕೊಂಡು ಬುಸುಗುಟ್ಟಿದ್ದೆವು. ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಿಗೆ ಬೆವತುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಿಗೆ ಕರಗಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಿಗೆ ಭಾರವಾಗುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಿಗೆ ಹಗುರವಾಗುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಿಗೆ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಿಗೆ ಹಾರುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಿಗೆ ಮುಳುಗುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಿಗೆ ತೇಲುತ್ತಿದ್ದೆವು.

'ಸೃಷ್ಟಿಯ ಗುರಿ ಏನಿರಬಹುದು?' ಸಂತ್ಯಜ್ಞಳಾಗಿ ಕೇಳಿದ್ದಳು ಡಾಕ್ಟರ್ ಅರುಂಧತಿ ಒಟ್ಟಿ.

'ಸೃಷ್ಟಿಯ ಗುರಿ ಮರುಸೃಷ್ಟಿಯೇ ಆಗಿದೆ' ನಾನು ಸಂತ್ಯಜ್ಞನಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದೆ.

'ಹೇಗೆ? ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ?' ಕೆನ್ನೆ ಕಚ್ಚಿ ಕೇಳಿದ್ದಳು.

'ಸೃಷ್ಟಿಯ ಗುರಿ ಸುಖ ಮತ್ತು ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಇವೆರಡೂ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ದಾರಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಮನುಷ್ಯ ಇಂದು ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾದ ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದರೂ ಹಸಿವನ್ನು ಮತ್ತು ಕಾಮವನ್ನು ನೀಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅವನಿಗೆ ದಕ್ಕುವ ಸುಖ ಮತ್ತು ತೃಪ್ತಿಗಿಂತ ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಅಷ್ಟೊಂದು ಅಗಾಧವಾಗಿ ಕಾಣುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನ ಉಗಮ ಕಾಲದಿಂದ ಈ ಕ್ಷಣದವರೆಗೂ ಹಸಿವು ಮತ್ತು ಕಾಮ ಅವನನ್ನು ಕಾಡಿದಂತೆ ಬೇರೊಂದು ಸಂಗತಿ ಕಾಡಿಲ್ಲ. ಈ ಹಸಿವು ಮತ್ತು ಕಾಮವೇ ಸೃಷ್ಟಿ ಮೂಲ. ಇಂದು ಜಗತ್ತು ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಗಾಧವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವುದು ಸಹ ಆ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದಾಗಿಯೇ. ಹಸಿವು ಮತ್ತು ಕಾಮವಿಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯ ಒಂದು ಜಡವಸ್ತುವಿನಂತಾಗಿ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅಂಥ ದೇಹಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಬೇರೆ ದೇಹಗಳ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆಯಲು ಸದಾ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಹುಟ್ಟು ಮತ್ತು ಸಾವಿನ ಸರಪಳಿ ಕೂಡ ಈ ಹಸಿವು ಮತ್ತು ಕಾಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಅನುಸಂಧಾನಗೊಂಡಿರಬಹುದೆಂಬ ಗುಮಾನಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವಳನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಅಚ್ಚಿ, ತುಟಿಗಳನ್ನು ಕಚ್ಚಿದ್ದೆ.

'ರಿಯಲಿ ಮಾರ್ವೆಲ್ಸ್ ಟಾಕ್'. ಅವಳೂ ನನ್ನ ತುಟಿಗಳನ್ನು ಕಚ್ಚಿದ್ದಳು. ನಾವು ಸುಖದ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ಅದೆಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೆವೋ, ಮೈ ಮರೆತು ಹೋಗಿದ್ದೆವೋ. ಜೋರು ಗುಡುಗಿನ ಸದ್ದು ವಾಸ್ತವಕ್ಕೆ ಕರೆದು ತಂದಿತ್ತು. ಅರೆ, ಸಮಯ

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ...

ಕೆ.ಎಮ್. ನಯ್ಯಾರ್ ಅವರ ಆತಿಥ್ಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿ ಕಿರಣ್‌ರಡ್ಡಿಗೆ ವಿಭಿನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಗಳು ಮುಖಾಮುಖಿಯಾದವು. ಸ್ಟೀಟ್ ಪಾಯ್ಸ್‌ನಂಥ ಡಾ.ಅರುಂಧತಿ ಪಿಳ್ಳೆ ಸನಿಧಿಯೊಂದಿಗೆ, ಸೌಂದರ್ಯ ಮತ್ತು ಕಲೆಯ ಸಂಗಮದಂಥ ಸಿಂಧೂ ಮೆನನ್‌ಗಳ ಸೇಹದ ಆಕರ್ಷಣೆ ಆತನ ಮೈಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ತುಂಬಿದವು. ಆದರೆ, ಈ ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ನಿಗೂಢವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿದ್ದು ಭಗವಾನ್ ಕುಟ್ಟಿ. ಸೇವಕನಂತೆ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಕುಟ್ಟಿ, ಅದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಪ್ರಖರ ವೈಚಾರಿಕತೆಯಿಂದ ಕಿರಣ್ ರಡ್ಡಿಯನ್ನು ಅಚ್ಚರಿಗೆ ದೂಡಿದ. ಸುಖದ ನರಳಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಕಲೆಯ ಪ್ರಭಾವಳಿಯ ಹಿಂದೆ ಇರಬಹುದಾದ ರಾಜಕಾರಣದ ಒಳಸುಳಿಗಳನ್ನು ಕಾಣಿಸಿದ.



ಎರಡೂವರೆ ಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು. 'ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರ ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ನಾವು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಕಿತ್ತು ತಿಂದಿದ್ದೇವೆ. ದೂರದಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಜೋರು ಮಳೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಗುಡುಗಿನ ಸದ್ದು ಕೇಳುತ್ತಿದೆ. ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ಪ್ರವಾಹದ ಘಟನೆಯಿಂದಾಗಿ ನಮಗೆ ಮಳೆಯೆಂದರೆ ಭಯ ಬೀಳುವಂತಾಗಿದೆ.' ಅವಳು ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕುಳಿತು ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ್ದಳು. ಕೆಂಡಸಂಹಿಯ ಹೂವಿನ ಪಕ್ಕಳು ಚೂರು ಚೂರಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅವಳ ಮೈಗೆ ಮೆತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದವು.

'ನಾನು ಮೆಡಿಸಿನ್ ಓದುವಾಗ ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರದ ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಅಪರಿಚಿತ ದೇಹಗಳು ತುಂಬಾ ಆಕರ್ಷಣೆಗೊಳಗಾಗುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವು ಸೇರಿದಾಗ ತೃಪ್ತಿಯ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಅಧಿಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವಾರ ಕಾಲ ನಾವು ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸುಖಿಸುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇಬ್ಬರಲ್ಲೂ ಸುಖದ ಮುಖ ಕೆಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಬದಲು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಮಲಗಲು ಸಿಂಧು ಮೆನನ್ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಇಷ್ಟೇ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಳ್ಳಿಹೋಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಸುಖದ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಬೇಕಾದರೆ ಹರಿಯ ಇರಬೇಕು ಮತ್ತು ಹಸಿವು, ಕಾಮ ಜಾಗೃತವಾಗಿರಬೇಕು ಅಷ್ಟೆ'. ವಾಸ್ತವತೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಗುರೋಡೆದ ಗರಿಕೆಯ ಚಿಗುರಿನಂತಿದ್ದವು ಅವಳ ಮಾತುಗಳು.

'ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ನಿಯಮವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಡಿಮಿಸಿಷಿನ್ ಮಾರ್ಜಿನಲ್ ಯುಟಿಲಿಟಿ ಥಿಯರಿ ಅಂತ ಕರತೀವಿ. ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವನ್ನು ನಾವು ಸೇವಿಸುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಅದರಿಂದ ಸಿಗುವ ತೃಪ್ತಿ ಕ್ರಮೇಣ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕಡೆಗೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಶೂನ್ಯವೂ ಆಗಿಬಿಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಹಣ ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತ

ಅಷ್ಟಾಗಿ ಅನ್ವಯವಾಗದಿರುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯ'. ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದ ನನಗೆ ಅವಳ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಆ ನಿಯಮ ನೆನಪಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೆ.

'ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಗಂಟೆ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಇರುತ್ತೇನೆ. ನಂತರ ಹೋಗಿ ಏಳು ಗಂಟೆಯವರೆಗೂ ನಿರ್ದೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನನಗಂತೂ ರಾತ್ರಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಕನಿಷ್ಠ ಐದು ಗಂಟೆಗಳಾದರೂ ನಿರ್ದೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಮೈ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಭಾರವಾದಂತೆ ಅನ್ನಿಸಿಬಿಡುತ್ತವೆ...' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿಯೇ ರೆಸ್ಪ್ ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಿದ್ದಳು. ನಾನು ರೆಸ್ಪ್ ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದವನು ಮೃದುವಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ಅಚ್ಚಿ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಉರುಳಿದ್ದೆ.

'ಜೀವಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಬೇಧದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಕೂಡ ಆಪೋಶನಿಗಿಂತಲೂ ವಿಸರ್ಜನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸುಖ ಪಡುತ್ತವೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಆಪೋಶನ ದೇಹವನ್ನು ಭಾರವನ್ನಾಗಿಸಿದರೆ, ವಿಸರ್ಜನೆ ದೇಹವನ್ನು ಹಗುರಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ', ಅವಳೂ ನನ್ನನ್ನು ಆಲಂಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದ್ದಳು.

'ಹೌದು, ಮನುಷ್ಯ ಕೂಡ ಹಾಗೆ. ಹಸಿವು ಮತ್ತು ನೀರಿನಿಡಿಯನ್ನು ಸುಮಾರು ಸಮಯ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ. ಅದೇ ಮಲಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜನೆಯನ್ನು ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರವೂ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾರ. ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ವಲ್ಪನವನ್ನು ಕೂಡ. ಆಪೋಶನ ಮತ್ತು ವಿಸರ್ಜನೆ ಎರಡೂ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಚೈತನ್ಯಧಾತುಗಳೇ ಆಗಿವೆ'.

ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅರುಂಧತಿಯ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಮೃದುವಾಗಿ ಕಚ್ಚಿದ್ದೆ. ಬದಲಾಗಿ ಅವಳೂ ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಮೃದುವಾಗಿ ಕಚ್ಚಿದ್ದಳು. ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯ ಕಾಲ ಇಬ್ಬರೂ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರೂ ಗೆದ್ದು ಸೋತಿಡ್ಡೆವು. ಅವಳು ಎದ್ದು ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, 'ನಾನೀಗ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಕಳೆದದ್ದು ನಮ್ಮ ಆತಿಥ್ಯದ ಒಂದು ಭಾಗ. ಸುಖವನ್ನು ನೀಡುವುದು ಮತ್ತು ಸುಖವನ್ನು